

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΓΡΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΔΑΔΟΔΑΝΗΣ ΦΡ. 10.

**Ὁ Γιάιννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.**

Γ. — Τ' ἀγρίκησε, μωρὲ Μαρῆ, τὰ θλιβερά μαντάτα ;
Τὴ νύφη μᾶς τὴν πήρανε ἀφ' τὰ Δεμουτσαντάτα,
καὶ πίσω τὴν ἐστείλανε στὸ πατρικὸ τῆς σπῆτι
κι' ὁ κακομύρης ὁ γαμπρὸς ἔμεινε μὲ τὴ μύτη,
καθὼς ἐμείνανε κι' ἐμεῖς, ποῦ τὸν ὑπερασπίσαμε
κι' ἠσύχως ἐσκορπίσαμε
ὅταν εἰς τέλος ἐφθάσε κι' αὐτὸ τὸ ἀπαράτο
ποῦ μᾶς τὴν ἐμπαρκαράνε ἀπὸ τὸ Μαιστράτο.

Τὴ νύφη μᾶς τὴν πήρανε, τὴν πᾶνε στὴν Κυλλήνη.
Τί νὰ σοῦ κάμω ! Ἐπρεπε νᾶνε γαμπρὸν Διλήνη
γὰ νὰ σοῦ πῶ ἂν ἐφευγε ποτὲ ἀφ' τ' Ἀργιστόλι
μὲ δίχως νᾶθουνε στρατοὶ, πυρόβολα καὶ στόλοι.
Τότες θὰ ἐβλεπες, Μαρῆ, δεσπέτα καὶ μπραβοῦρες
καὶ σκουμποῖρους φεθερούς κι' ἀληθινὲς φιοῦρες.
Τότε στραβά θὰ βᾶναμε κι' εἰς τὰ δυὸ μᾶς τὰ καπέλα,
ποῦ δὲσλ' ἔμπα μέσα μᾶς, ἂν ἐφευγ' ἡ κοπέλα !

Τὴ νύφη μᾶς τὴν πήρανε κι' ἐμεῖς οἱ γιογλεντάδες,
ἐν ἐπετσοκαφτήκαμε γὰρ τῆς Δεμουτσαντάδες !

Ἄκουε ἀπὸ τὰ χέρια μου τὴ νύφη νὰ τὴν χάσω ;
Τώρα τὸ συλλογίζομαι καὶ μᾶς χεῖται νὰ σκάσω !
Γιὰ λόγια μόνον εἶπατε, γὰρ λόγια καὶ γὰρ τρέλλες,
Δὲν ξέσουμε, μωρὲ Μαρῆ, νὰ πέρνομε κοπέλες !
Κι' ἂν κάποτε μὲ πονηριὰ καμμιὰ τὴν ἀποκτήσωμεν,
δὲν ἔχουμ' ἰκανότητα νὰ τὴν διακρατήσωμεν
κι' ἀντὶ κουλοῦμι τὰ προικιά, στὸ σπῆτι νὰ μᾶς φέρνου
ἔρχονται χωροφύλακες καὶ πίσω μᾶς τὴν πέρνου !

Μ. — Ἐλα, μωρὲ, νὰ γράψουμε κι' ἐμεῖς μιὰν Ἰλιάδα,
μ' ἐτούτην τὴν ἀπαγωγή ἀφ' τὴν Ἀμαλιάδα,
πολλοὺς νὰ ἐξυμνήσωμεν τῶν συμπατριωτῶν
ποῦ αἰφνῆδιως ἔχασαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν
πολλὰς νὰ ἐπαινέσωμεν πολλῶν ἀνοησίας,
ποῦ πόλεμον ἐκήρυξαν κατὰ τῆς ἐξουσίας
χωρὶς νὰ ξέρουν ὅτι,
ἡ νέα κοροϊδεύε μ' αὐτὸν τὸν πατριώτη
ὅπως κοροϊδεύουνε, βρὲ Γιάννη καὶ μ' ἐμένα
τόσα καὶ τόσα θηλυκὰ διασλεχτυπημένα.

Κατετάραξε τὸν τόπο τὸ συμβᾶν τῆς ἀρπαγῆς,
κι' ἔτρεχε κι' ὁ Μοντεσάντος ὁ φτωχὸς ὁ Παναγιῆς
κι' ἐπετοῦσε τηλεγράφους
κι' ἔγραφε στὰ ὑπουργεῖα καὶ στοὺς δημοσιογράφους,
«Φασκελώσατε τὸ ἔθνος ἐξεσχώτατ' ὑπουργοὶ
καὶ προσέξτετ' ἐδῶ πέρα ποῦ μὲ μιὰν ἀπαγωγή
σήμερα, ντεῖ μὲ ντεῖ,
κυνδυνεύουεν νὰ χαθοῦνε δεκατρεῖς Δεμουτσανταῖοι
καὶ μαζὺ μ' αὐτοὺς κι' ἐγώ,
δίχως νὰν τὸν νᾶσῆζα τὴν κυρία Μαρῆ.»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ4Υ1Φ30066

Μόλις έφραγγε τ' άστέρι
 τής αύγής γλυκά, γλυκά
 έκατέβαινε τ' άσκέρι
 με φρονήματα κακά,
 από τὰ Δερμουσαντάτα κι' από τ' άλλα τὰ χωριά,
 με γαιδούρια φορτωμένα καραμπίνες και . . . τυριά.

Έλάχε νάν και Σαββάτο
 πώρχονται στη χώρα κάτω
 μελιούνια χωρικοί,
 κι' έλαβε τὸ πράγμα ὄφι, καθαρώς πολεμική.

Κι' οι χωριάτες οι καυμένοι
 πούταν και κλαττισμένοι,
 άρχισαν να φεβρίζουν και κευκιά να μαγειρεύουν
 κι' από τον Εισαγγελέα την κοπέλα να γυρεύουν.
 Κι' ο Εισαγγελεύς τους λέγει « Δέν τήν κάνω τέτοια τρέλλα
 μέσα σ' έφτακόσιους άνδρες ν' άμελύσω μιὰ κοπέλα,
 παρὰ ούρτε καμηλιά σας
 ειχως άλλη ταραχή,
 μήπως βροήτε τὸ μπελιά σας
 για καλά με την άρχή,
 κι' επί τέλους τὸ κοπέλι,
 τὸ γαμπρό δέν τότε θέλει. »

« Τόνε θέλει, τόνε θέλει! » έφωναζανε πολλοί
 κι' αν μας πάρετε τή νύφη θα μας είναι προσβολή.
 « Ζήτω, Ζήτω, του Νομάρχη! Έφωναζαν κάπγοι άλλοι
 κι' ο Νομάρχης ήναγκάστη στο μπαλκόνι να προβάλλη
 κι' ο καυμένος,
 μαθημένος
 ὄλο με τ' άπρεμιντί,
 εξαφνήστηκε να βλέπη ένα τέτοιο πατρεντί,
 κι' όταν είδ' ένα Διλήνη παραφόρος να κλωτσάη,
 εκατάλαβε πώς πλέον δέν έπρόκειτο για τσάι,
 και τούς λέγει, βρε παιδιά,
 μη βασιζεσθε ποτέ σας: στης γυναίκας τήν καρδιά,
 σ' άλλα λέγει τή μιάν ώρα κι' άλλα σκέπτεται τήν άλλη,
 επειδή κι' έτούτης τώρα τής γυρίσαν τὸ κεφάλι
 και μς: είπε τὸ τσουριέλι
 πώς καιένανε δε θέλει. »

Πήγ' ο Γεράκης μ' άμαξα κάτω στού Μαιστράτο,
 να ιδῆ πῆς νύφης τή σκλαβιά,
 κι' έπήρε και τὸν Καραβιά
 να κάμουνε μονάχοι τους τὸ γάμου τὸ κοντράτο
 κι' είχαν μαζί και νεμικό τὸ νέο Δελλαπόρτα,

άλλα κι' οι τρεις έμείνανε απ' ὄξ' από τήν πόρτα.
 Δέν τους επέτρεψαν να μπουν τή νύφη να γνωρίσουν
 γιατί βεβαίως τὰ μυαλά ήθε τής τὰ γυρίσουν,
 κι' ὄξου θα μς τήν έφρανε φωνάζοντας τραγιάσκα,
 ο Καραβιάς τή Μαριγώ, άντάμα με τή φλάσκα.

Και μς τις τόρες ταραχίς και τις άναμπουμπούλες,
 κι' έῶ ή κόρη έμεινε στ' άνακριτού τὸ σπῆτι,
 ο κύριος άνακριτής: συνέλαβε τις δούλες
 πάφσοναν' ανταπόκριες κι' εκπλήρσεται και φρίττει.
 Κι' έπάσχζαν τὰ δουλικά,
 ὡς φνίεται κρυφίως,
 να τὰ τελειώσουν φλικά
 ή νύμφη κι' ο νυμφίος,
 μα τῶμαθ' ο άνακριτής και ειχως να φωνάξη,
 τις πήρε κι' έταξείδεφε και πὰ νάν τις άλλάξη.

Γ — Και τέλος πάντων βρε Μαρη, πολλοί τῶν μεγαθύμων
 δια θορίβων και φωνῶν τήν κόρην έπεθύμων
 και άρον, άρον έκραζον ὄς τε μας τήν κοπέλα,
 σαν τὰ μωρά πού με θυμό γυρεύουν καραμέλα,
 και μς τήν τόση ταραχή και μς τὸ νταβατουρι,
 πρώτον αιχμαλωτο, Μαρη, πράνουν τὸ Θεοξούρη
 πού ξάφνου ξάβουλήθηκε κι' αὐτός εκεί να τρέξη
 μες τή στιγμή πώκαθνε τή μπρίσικλα να παίξη.

Έτρεχαν άπάνου κάτω ή άρχίς κι' ή έξουσίες
 να προλαβουν τις θουσίες
 κι' ο ευαίσθητος Άνδρέου πώπαιξε τὸ πρώτο μέρος,
 έλεγε σε μιὰ κυρία « Να τι θα ειπή ο έρωσ! »
 Έτρεξε κι' ο Διμενάρχης κι' είχε κάμει φισαρία
 ὡς πού να πιτύχη βάρκα να μπαρκάξη τήν κυρία
 και καθένας συμπεραίνει τι κακό είχε σταθῆ,
 άφου πλέον οὔτε βάρκα δέν μπορούσε να βρεθῆ,
 ν' ανεβάση στο βαπόρι τήν ὡραία Μαριγώ,
 πώξαιτίας της τσακίνω τὸ κεφάλι μου κι' έγώ.

Γ. — Τί άλλα ξέρεις να μου πῆς ;
 Μ. — Έέρω πολλά βρε Γιάννη.
 Γ. — Και δέν τὰ λέ; ; Τί κάθουσαι ;
 Μ. — Μ' άκούνε και δέν κάμει.
 Γι' αὐτὰ πρέπει να μεινουμε οι δύο μας μονάχα.
 Γ. — Γιατί μ' άντάρεψες λοιπόν κακοχρονάχη; χάχχ ;
 Έγώ στην περιέγραφα δέν έμπορώ να μελώ.
 Μ. — Έχλέψα και τὸ Πικρότῆ και τὸ Βασιλειόπουλο

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Γ. — Πελλά τώπῆσανε μοι :

Μ. — Τώπῆσαν τρεῖς χιλιάδες.

Γ. — Τι εὐτυχίη ! Τὸν ἐβγαλαν μὲς ἀπὸ τρεῖς μπελιάδες !

Μ. — Ὁ δὲ παππᾶ Παΐσιος μὲ τὰ νεκροταφεῖα,
ἐβγήκε στὴν προκλητικὴ δημοσιογραφίαν,
καὶ γραφῆι στ' « Ἀργεστολίον » μ' ὄλο θυμὸ καὶ φούρια,
καὶ μὲ τὴν πέ.α ὁ παππᾶς κεντᾶει τὸν Ἀγγούριαν.

Γ. — Ἀλλὰ κι' Ἀγγούριαν, βρε Μιχρή, τῶχει γιὰ προσβο-
[λή του,
μὲ δίχως δικαιώματα νὰ χώνουν στὴν αἰλή του
κι' ὄλες τίς ὄρες νᾶ χεῖται μπροστά στὴν καμαράτου,
γυμνὸν καὶ ἀποτρόπαιον τὸ φᾶσμα τοῦ θανάτου !

Μ. — Ἐγὼ εἶχμαι μονάχη πρὸ πολὺ νὰ μὴ μαλώσουν,
κι' ὅπου θέλουν ἄς τοὺς χῶτσον.

— x x x x —

ΣΤΟΝ ΓΙΟΡΓΓΟ

Κρίμα στὴν ἐξυπνάδα σου, κρίμα στὴν προκοπή σου
νὰς' ἔρτά μῆνε, ἵπσουρός μὲ δύναμι στο χέρι,
κι' ἐν τούτοις εἰ ἀμέτρητοι εἰ ἀντιπροσωποὶ σου
νὰ μὴ μπερσοῦν νὰ κάνουνε κανέ.α νταραβέι !

Ὅλα μᾶς λές πῶς θὰ γενοῦν καὶ νὰν τὰ καρτεροῦμε
ἐνῶ ἡ σημειώσεις μας κοιμῶνται στὰ γραφεῖα
ἀλλὰ κι' ἐγὼ κύρ ὑπουργέ, σοῦ λέω πῶς φοβοῦμαι
μὴν πέ.η περονόσπορες κι' ἀπάνου στὴ σφία !

Ἀντιπρόσωπος.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Δόσε μου θεῖαν ἐμπνευσιν καὶ βόχτησέ με, Μοῦσα,
νὰ γραψῶ κι' ἓνα, μιὰ φορά, τραγοῦδι σοβαρό
σ' ἓνα τραπέζι καφφενέ εἶδα καθῶς περνοῦσα
τὰ κουκοτσόφυλλα σωρὸ,
κι' εἶπα τί μοῖρα φθογερά τὸν κόσμον κατατρέχει !
Καὶ τοῦ τεμπέλη το φαί κι' αὐτὸ ἀκάνθας ἔχει !

Ὁ ἴδιος.

Τελείως ἐπισκευασθέντα τὰ λουτρά χάρις εἰς τὸν
δραστήριον διευθυντὴν κ. Ἐπαμεινώνδα Πανᾶν, ἤρ-
χισαν ἤδη τὴν λειτουργίαν των.

Δὲ ἀμαξῆι ὡς καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη εἶ-
ναι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κ.κ. πελατῶν μὲ τὰς σχε-
τικὰς εὐκολίας.

ΖΩΦΑΙΑ

Ἐνα γαῖδοῦρι χάρες γιομάτο
στὴ χώρα ἔρχεται κάθε Σάββατο
καὶ πάει μόνο του, χωρὶς τιμόνι,
κι' ὄξου τὸ δένουνε σ' ἓνα πορτόνι.
Εὐθὺς τοῦ ρίχνουνε λίγο θυμᾶρι,
εὐθὺς τοῦ βγάινουνε καὶ τὸ σαμάρι
ποῦ μὲ καμάρια μέτα τὸ μπάζουνε,
μὰ δὲν εἰζέρω καὶ ποῦ τὸ βάζουνε !

Καὶ τὸ καυμένο τὸ γαῖδουράκι,
μὲ τὴν ὠραία μεγάλη μούρη,
πέφτει ἀμέριμνο στο χορταράκι.
Τὶ ἁμαρτία ποῦνε γαῖδοῦρι !
Τὶ ἁμαρτία ποῦ τὸ τομάρι του,
δὲν ἐκτιμᾶται σὸν τὸ σαμάρι του !
Τὶ ἁμαρτία ποῦ δὲ μιλεῖ,
νὰ πῆ τί βλέπει μὲς τὴν αὐλή !
Καὶ τί περίεργο ποῦ καὶ τὸ Μάη,
καθόλου τίποτε δὲν πιθυμᾶει !

Ὁ δῆθεν ἀστεῖος.

ΣΥ ΜΙΑ

Ἐσὺ κυρά μου, ποῦ κεντᾶς προικοσκευὴ πλουσία,
ὄα σκέπτεσαι, ἀφοῦ βαστᾶς μιὰ τέτοια φαντασία,
πῶς μόνον εὐγενῆς γαμπρός μὲ τζεντιλέτσα ὄση,
αὐτὰ σου τὰ πολύτιμα τὰ μέγλα θὰ λερῶση.
Ἄλλ' ἂν ἡ τύχη σκέπτεται ἄλλοιῶς νὰ σέ δουλέψη,
μπορεῖ καὶ χρυσογοῦρουνο νὰ σοῦ τὰ ρεζίλεψη.

Φλάκ-Φλούκ.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Κοράβι δίχως τὰ πανιά, κατάρτια καὶ τιμόνι,
μέσα σὲ πέλαγ' ἀνοιχτὸ ποῦ ὁ βορειᾶς τὸ δέρνει,
εἶμαι κι' ἐγὼ ποῦ σ' ἀγαπῶ, καὶ ὅταν ξημερώνει,
ὁ ἔρωσ σου τὸ πνεῦμα μου, πλησίον σου τὸ πέρνει.

Βαθειὰ μέσα στὰ σπλάγχχνα μου εἶσαι ζωγραφισμένη,
κι' ὁ πόνος μου, προσκέφαλο, ἐσένα περιμένει.
Γιὰ σπῆτι σῶχτισα νὰ ζῆς, τὴ σκοτεινὴ καρδιά μου
καὶ σκέπασμά σου τὰ συχνὰ τ' ἀναστεναγματὰ μου.

Μιὰ χάρι, κόρη μου γλυκειὰ, ἔχω νὰ σοῦ ζητήσω
ὄσες φορές στο δρόμο μου τύχη νὰ σ' ἀπαντήσω
μ' ἓνα γλυκὸ χαρόγελο τὰ χεῖρά τ' ἀπολίξης.

Ἀχ ! τῆς καρδίας μου μ' αὐτὸ, τὸ σκότος θὰ φωτίξης

ΔΕΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΗΡΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ Δ. Κς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Εὐτυχῶς οὐδεμίαν σημαντικὴν βλάβην ἐπέφερον εἰς τὰ κτήματα αἱ τελευταῖαι βροχαί. Ἰχνη περονόσπορου μόνον ἐπὶ τῶν φύλλων φθίνονται εἰς τινὰ μέρη. Ὁ καρπὸς ἐπὶ τοῦ παρόντος διατηρεῖται ἀβλαβής.

— Τὸ ἐν τῇ συναδέλφῳ « Μύδρος » δημοσιωθεὶν διάφορον, περὶ ὑποστηρίξεως ὀρισμένου Δηληγιανικοῦ συνδνασμοῦ ὑπὸ τῆς ἐν Ἀηξουρίῳ Δημοτικῆς μερίδος, παρεκλήθημεν, ὑπὸ στενοῦ φίλου τοῦ κ. Δημάρχου, νὰ διαψεύσωμεν κατηγορηματικῶς καθ' ὅσον οὐδεμίαν τοιαύτην ἐγένετο ἀκέφισ.

— Κατάμεστον ἦτο τὸ θέατρον τὴν ἐσπέραν τῆς συναυλίας τοῦ μουσικοδιδασκάλου **Umberto Pergola**. Ὅλα τὰ μέρη τοῦ προγράμματος κατεχειροκροτήθησαν.

— Τὴν 9 Ἰουνίου τίθεται εἰς ἐκείσιν πλειστηριασμὸν τὸ ἐναντι τῆς ἐκκλησίας Δραπάνου κτήμα τοῦ Πολυβίου Μιρτύλου ἐλεύθερον ὑποθήκης, εἰς τὸ Συμβολαιογραφεῖον τοῦ Σπυριδῶνος Πολλάτου.

— Ἀπεβίωσεν ἐν ὤριμῳ ἡλικίᾳ ὁ ἀγαθὸς συμπολίτης μας Κοσμάς Μοσχόπουλος Κοτζᾶς.

— Ἐπίσης ἀπεδήμησεν εἰς Κύριον ὁ γηραιὸς ἱεροκλήρῳξ καὶ εὐλαβέτατος ἱερεὺς Θεοδόχης Ἀλιπράντης ἐν Λακύνῃ τῆς Λεϊθαβοῦς, τὴν κηδεῖαν τοῦ ὁποίου παρηκολούθησεν ἐν σεβασμῶ ὑλόκληρος ἡ περιαχή.

— Ἐνδόξος γόνος τοῦ Κεφκλήνης στρατηγῶ Νικολάου Λοβέζου τοῦ διαπρέφαντος εἰς τὰς μάχας τοῦ Μ. Ναπολέοντος, ὁ στρατηγὸς Ἐρρίκος Ν. Λοβέζος, ἀπεβίωσεν ἐν Τουλούζῃ τῆς Γαλλίας. Ὁ μεταστάς, πάντοτε διὰ τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ φίλων, εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

— Κατ' ἀφαιεῖς ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις ὁ Νομάρχης κ. Λουριώτης μετατίθεται εἰς Βόλον. Διορίζεται δ' ἐνταῦθα ὁ κ. Μπουκλάκος, ἀρχαῖος ὑπάλληλος ὑπηρετήσας καὶ ἄλλοτε ὡς Νομάρχης καὶ διακριθεὶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀμερικῆς ἔθθα πρὸ ἐτῶν ἐμπορεύεται ὁ συμπολίτης μας κ. Δημήτριος Καππάτος.

— Ἡ ἐν τῇ Ἀκροπόλει, ἀναγραφείσα εἰδήσις περὶ παραίσησεως τοῦ ὑπουργῶ τῆς Παιδείας κ. Μομφερράτου διὰ τὸ ζήτημα τοῦ Νομάρχου κ. Λουριώτου, μᾶς ἔκαμ. . . νὰ γελάσωμεν ὀλίγον.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Σωτηρίου Ραζῆ ἀγγέλεται ἡ ἐκδοσις τῆς βιογραφίας τοῦ ἐπ' ἀρεταῖς διακριθέντος ἀρχιερέως Παΐσιου Χοιδᾶ ἀμυάσαντος κατὰ τὸν ἑκάτοντον αἰῶνα. Συνδρομητικαὶ ἐγγράφονται καὶ παρ' ἡμῖν.

— Μόνον μὲ τὴν Πύλαρον πρέπει νὰ ταξειδεύετε αὐτὴν τὴν ἐπεχὴν καὶ διότι εἶναι τὸ ταχύτερον, τὸ καθαρότερον, τὸ ἀνετώτερον, βαρύτερον, καὶ διότι εἶναι τὸ μόνον Κεφκλήμιτικον εἰς τὴν γραμμὴν αὐτὴν.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ὅσοι θέλετε παπούτσια, πρόστυχα καὶ δίχως χάρι ποῦ νὰ φαίνωνται σὰ βάρκες μὲς τὸ κάθε σας ποδᾶρι. Ὅσοι θέλετε παπούτσια σὲ μιὰ μέρα νὰ χαλοῦνε καὶ ἡ φτέρνες σας νᾶν ὄξου καὶ νὰ βγαίνουν νὰ γελοῦνε **Νὰ ζητήσετε τὸν Τζιάνταρ τὸ Μαλτέζο τὸν τσαγκάρη ποῦ μὲ δέρμα δὲν δουλεύει παρὰ ὄλο μὲ τομάρι.**

Στὸν Ἄννινο τὸν Παναγῆ τὸν ἱκανὸ μεσίτη τοῦ συνιστῶ ν' ἀποταθῆ ὁποῖος γυρεύει σπῆτι. **Μάθετέ το πατριώτες ἀφ' τὸ ἐξωτερικὸ ὅσοι σπῆτι ν' ἀγοράστε θέλετε συμφορτικὸ, εἰς αὐτὸν ν' ἀποταθῆτε ποῦ ἀμέσως θα μπορέση νὰ σᾶς ἐπιτύχη σπῆτι σ' ὅποιαν θέσι σᾶς ἀρέσει.**

Τοῦ Μοντεσάντου ἡ ψαλλίς τοῦ θαυμαστοῦ κουρέως, σὲ κάνει ἀπὸ ἄτχημος καὶ γίνεσαι ὠραίος. **Δέκα λογῶνε μυρουδιές ἀπάνου σου σ' ἀδιάζει καὶ ἂν εἶναι κικοτράχαλο τὸ μούτρο σου, σὸ σιάζει. Κι' ὅπως σᾶς τόπα κι' ἄλλοτε, μὴν ἔχετ' ὑποψία γιὰτ' εἶναι τὰ ξυράφια του ὄλο κι' ἀντισηψία. Σ' ἐδαύτονε πάω κι' ἐγὼ γιὰ νὰ μὲ μπαρμπερεύη, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος λεφτά, ποτὲ δὲν μού γυρεύει.**

Κυριάδες μὲ τὰ μαγικὸ κι' ἀφρόπλαστο κορμάκι, εἶδετε φάθες πῶχουνε μέτα στοῦ Βαλσαμάκη; Ἄλλοῦ δὲν εἶναι δυνατόν παρόμοιος νὰ βρῆτε ποῦ νὰ σᾶς χάνετε ὁ νοῦς πρῶτο ποῦ τίς ἰδῆτε. Ὅλες ἐκεῖ πηγαίνετε· ὄλες ἐκεῖ σᾶς στέλλω, ἂν θέλετε νὰ πάρετε τῆς προκοπῆς καπέλο.

ΦΕΡΕΤΡΟΠΟΙΕΙΟΝ « Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ »

Οἱ ἀδελφοὶ Ῥαυτόπουλοι (Μπαμπάνου) συνέστησαν εὐρωπαϊκὸν φερετροποιεῖον ἀπέναντι τοῦ τροχιοστηρίου των εἰς τὸ λιθόστρωτον ὑπὸ τὴν οἰκίαν Δεστούνῃ. Ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται εἰς οἰανδήποτε ὠραν φέρετρα πρῶτης, δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς.

Δίδονται τοιαῦτα καὶ εἰς ἐνοίκιον ἀναλόγως τῆς ἀξίας των. Διὰ δὲ τοὺς ἀπόρους παραχωροῦνται δωρεὰν μετ' ἐπιστροφῆς.

ΣΤΟΥ ΑΒΔΙΧΑΚΗ. Τσίτσι μὲ λεπτὰ τὸ μπράτσο εἰς ὠραίους καὶ στερεοὺς χρωματισμούς. Μὴ χάσετε τὴν εὐκαιρίαν.

45

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.